

H.z. Mehdi (a.s.)'in Ensari'nin Yayınları

RESULLERİN AYDINLATICI DAVETİ CILT I

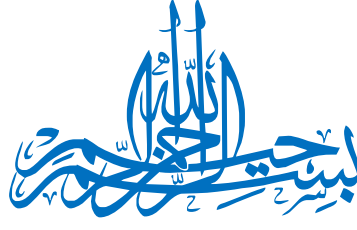
YAZAR:

SEYİT AHMET EL HASAN A.S. (عليه السلام)
HZ MEHDI (عليه السلام) A.S.'İN
RESULÜ VE VASİSİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَكَانَ النَّاسُ لِيَوْمِ الظُّلُمَاتِ
الَّتِي لَا فِيهَا عِشْقٌ
وَمُخْرَجٌ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ يُرِيدُونَ
أَقْرَأُكَ تَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

الاسراء ١٣-١٤

ISRA:13-14

Hz. NUH (A.S.)'in (عليه السلام) AYDINLATIICI DAVETİ

1-Nuh (a.s), Peygamberliğe erişen ve Ulu'l Azam olan birinci Peygamberdir. Onun daveti yumuşak sohbetlerle başlamış, ümmetini korkutmaktan ziyade, onlara nasihat ederek uyarılarda bulunmuştur.

(إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) (شعرا ۱۱۵)

(Ben aşikâr olan tek uyarıcıyım) (Şuara-115)

(قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ) (شعرا ۱۱۶)

Söylediler: Ey Nuh; eğer (sözlerinden) vazgeçmezsen taşlanacaksın.

(Şuara-116)

Ve bu yaptıkları Nuh (a.s)'ın şu konuşması yüzündendi ve şöyle buyurdu:

(أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ) (اعراف ۶۳)

Allah'ın emrini bildirmek üzere, yanlış amellerinizi uyarmak için, sizin İçinizdeki kişiyi (erkek) seçmesine mi şaşırıyorsunuz? Yanlış amellerden sakının ki; şayet ilahi rahmetine kavuşasınız. (Araf-63)

Ve şöyle buyurdu:

(وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ • أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ) (هُود ۲۵-۲۶)

Biz Nuh'u kendi kabilesine gönderdik. Birinci defa onlara dedi ki; ben sizin için aşikâr bir uyarıcıyım. Allah dışında başkasına tapmayın; zira korkunç bir günün azabından sizin için korkmaktayım. (Hud 26-25)

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّن عِنْدِهِ فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمُ نَارًا مِّن لَّوْنِهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

Nuh dedi ki; eğer Yüce Rabbimden sizin için yeterli bir delilim olsa ve kendinden bana bir rahmeti varsa; bu sizden gizli bile olsa, benim görevimi inkâr mı edeceksiniz?

İğrenmenize rağmen; bu aydın delili kabullendirmek için sizi mecbur edebilir miyiz? (Hud 28)

Bu uyarı; kâh rahmetle, kâh ilahi azaptan korkutur halde idi. Nuh (a.s) 'ın esnekliği takiyyeden dolayı ya da kaba davranmayı engellemek ve bunun neticesinde müminlere karşı yapılacak saldırıları engellemek adına veya bu esneklikle onların kalplerini kazanıp ve imana gelmelerini sağlamaya çalışmaktı. Zira bu son ihtimal hepsinden güçlüdür. Çünkü Allah vahiyde onlar artık imana gelmeyeceklerini söyleyince, Hz Nuh (a.s) bu sefer daha sert ve mukavim davranarak, onları ilahi azaplardan tehdit ederek şiddetli bir şekilde onları bekleyen akıbetten haberdar ederek korkutmuştu.

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ آمَنَ فَلَا تَبَسُّسُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ • وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا وَلَا تَخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ • وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِن قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِن تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ • فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٦-٣٩﴾

Nuh'a vahiy oldu: Şu ana kadar imana gelenler dışında hiç kimse imana gelmeyecek, yaptıklarına üzülme. Şu anda bizim huzurumuzda ve bizim vahyimiz ile bir gemi yap. Zulüm edenlere şefaatte bulunma ki; hepsi batacak olanlardandır. Nuh (a.s) o gemiyi yaparken, kabilesinin üst düzey insanları onun yanından geçerken, onu maskara ederlerdi.

Nuh (a.s) dedi ki: Bizi maskara ediyorsanız biz de sizi maskara edeceğiz. Yakında göreceksiniz;

Ezici azap kimin peşinden gelecek, ebedi azap ona nail olacak. (Hud 39-36)

2-Sabır ve intizar

(قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا • ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا)
(نوح 5-8-9)

Dedi ki: Ya rabbim, insanları gece gündüz sana tapmaya davet ettim.

Gerektiğinde gizli ve gerektiğinde aşikar olarak defalarca söyledim. (Nuh 9-8-5)

Tek yaratıcı olan Allah'a davet yapan biri için; sabır ve intizar en önemli iki unsurdur. Zira ilk duyuruda inanmazlar ve şiddetle karşı çıkıp mücadele ederler.

Ancak zaman geçtikçe gerçeği fark etmeye başlarlar ve Hakk'ka da inanırlar, belki de en iyi şekilde Hakk'ka davet eder hale gelirler.

3-Allah'a sığınmak, ona tevekkül etmek.

Onun emirlerine ve programlarına itimat etmek; imana gelme ve kafir kalan insanlar için Allah'tan yardım dilemektir. Umutsuzluğunda

(فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَاتَّصِرُ) (القصر ١٠)

Rabbine seslendi ve dedi ki: Ya Rabim, ben aciz ve yenilmişim bana yardım et.

(Kamer -10)

4-Müminlerin, imana gelenlere karşı; lütuflu, şefkatli, mütevazı olmaları gerekir. Onların, İslam'a imana gelmeden önceki tüm davranışlarını her ne kadar zor ve acılı olmuş olsa da görmemezlikten gelip, bağışlayarak, savunup, kollamak gerekir.

(قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ • قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ • وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ • إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) (شعرا ١١٥---١١١)

Dediler ki: Sana hep aşağılık kimseler uymuş iken, biz hiç sana inanır mıyız

Nuh şöyle dedi: "Onların yaptıklarına dair benim ne bilgim olabilir?"

"Onların hesaplarını görmek ancak Rabbime aittir. Bir anlayabilseniz!" "Ben inananları kovacak değilim." "Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım." (şuara111-115)

5-Selden kurtulmak için yapılacak mübarek gemi, kararlı ve devamlı

çalışmakla olur. İnsanlar ve diğer canlılar için gerekli erzak ve malzemeleri tedarik etmek basit bir iş değildir; tam tersi zor ve teferruatlı bir iştir. Buna niyet eden kimse kesinlikle birçok sorun ile karşılaşacaktır, bu kişi özellikle kendi toplumundan dışlanmışsa, görevi bitirmesi imkânsız olacaktır. Burada Hz. Nuh (a.s)'ın ne kadar sabırlı, Allah'a ne kadar itimat ve tevekküllü

Olduğunu ve ilahi faziletlerin üzerinde muazzam olduğunu görmekteyiz. O, elinde hiçbir şey olmadan ilahi rahmeti dışında (normal bir insanın çabasıyla) İşini yürütüp, kendisini maskara eden bir toplumda ilahi davetini ilerletmekteydi.

6-Emin(kesinlik): Tabii ki konumuz Allah'a ve Nuh (a.s)'ın peygamberliğine inanmak ve bundan emin olmak değil ancak; emin ve kesinlikten kastımız zulüm ve haksızlığa karşı zafere inanmak ve bundan emin olmaktır. Bu inanç,

Hz Nuh (a.s) 'ın semai misyonunu (görevini) yerine getirmesini kuvvetlendirmiştir. Kafirlerin zulmü ve eziyetine sabırla karşılık verdi ve Onların maskara etmelerine teveccüh etmedi. Zira Allah'ın söylediği şu sözlerden kesinlikle emindi:

(وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ • إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ • وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ) صافات (١٧١-١٧٣)

Andolsun, gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: "Gerçekten onlar, muhakkak Nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır." (Saffat 171-173)

Özet:

Hakk yoluna davet ederken, sakin ve şefkatli olmak gerekir. Rahmete yoğunluk veren Allah, daveti ilk duyanlara (gerçeği kavrayabilmeleri için) mühlet vermektен yanadır. Zira imana gelirlerse diye, gece gündüz, gizli ve aşikar bir şekilde hiç yorulmadan, her şeylerini ortaya koyabilirler (minnet etme ve haddinden fazla çabalama). Unutulmaması gerekir ki, tevekkül; Allah'ın yardımına inanmak ve O'nun mukaddes zatına sığınmaktır. Yani kul bu ayetteki gibi olmalıdır.

(لا قوة الا بالله)

Allah'tan başka kuvvet yoktur

Allah ve onun vesilesi dışında hiçbir kuvvet bizden değil

Hz Nuh(a.s) 'ün ümmeti için Aydınlatıcı kanıtlar

(أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا) (نوح ١٥)

‘Görmediniz mi Allah yedi göğü, tabaka tabaka nasıl yaratmıştır?’ (Nuh 15)

Nuh (a.s), diğler peygamberler gibi, toplumdaki ahlaksızlıklar, mali fesatlar, yanlış inançlar ve yanlış siyaset görüşleri için görevlendirilmiştir. Bu yolda Peygamberlerin getirdiğı kanıt ve deliller anlaşılabilir vaziyetteydi ve kavramak için üzerinde uzun bir süre düşünmeye gerek yoktu. Zira haklılığı anlaşılabilirdi ama tabiatları kirlenmiş ve ilahi renkleri dışında başka bir Renk almış bir topluluğa anlattığımızda, çok zor ve karmaşık görünecektir. Zira bu topluluğun kulakları duymaz ve anlamak istemez kalplere sahip olmuşlardır.

Halkın itirazları:

- 1-Sen bizim gibi bir insansın (yani bizim gibisin ve bizden hiçbir üstünlüğün yoktur) (Hud)
- 2 –Sadece saf insanlar sana yoldaş oldular (Hud)
- 3-Bizce sen ve yoldaşların hepiniz yalancısınız

Ve bütün bu itirazlar, ilahi davetin ve konu alanının dışındaydı. Bunlar sadece kendilerini ikna etmek için kullandıkları bahaneler ve saptırmalar ve safsatalardan başka bir şey değildi. Bunlarla sadece kendi gururlu nefislerini değil, hatta inancı zayıf alimleri, cehalet ve bilgisizliğe yenilmiş yoldaşlarını da ikna etmişlerdi.

(قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ ...)

Burada (El Melaالملأ), dünyevi kudret ve mevki sahipleri anlamındadır.

Kudret ve mevki sahibi olanlar dedi ki:

(إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) (اعراف ٦٠)

Biz seni aşikâr bir şekilde yolunu şaşmış görüyoruz. (A'RÂF-60)

Sırf şaşmış değil, hatta açık, aşikar bir şekilde şaşmış görüyoruz diye beyan ettiler !!

Zira Nuh (a.s), milletini Allah'a tapmaya; adalete, eşitliğe, rahmete, sevgiye ve takvaya davet etmeye gelmişti ve bu konuların hakkında şeytanın yolundan gitmeyi engeldi. Zira din âlimleri lider olmak için kendilerine mukaddes göstererek halkı ezip kazanç sağlayarak zengin bir hayatın tadını çıkarıyorlardı. Bu yüzden insanlar Hz Nuh (a.s)'a ulaşip dinlemesinler diye onu dışladılar, bunu yapabilmek için de, Nuh (a.s) yolunu aşikâr bir şekilde

Şaşmıştır demeleri yeterli oldu. Zira insanlar hiç düşünmeden gözü kapalı şekilde onları dinliyorlardı.

(فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ) (الاحراف ٦٤)

Onu yalanladılar, biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık, ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk! Çünkü onların kalp gözleri körleşmiş kimselerdi. (A'RÂF 64.)

Hz İBRAHİM (a.s) 'in aydınlatıcı daveti

1-Şiddetli davranışta esneklik yoktur. Çünkü İbrahim (a.s) halkına karşı dedi ki:

(مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ • قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ • قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ • وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ) (انبیاء ٥٧-٥٢-٥٣-٥٤)

Ne bu tapınıp durduğunuz heykeller? Demişti. İbrahim(as)'a dediler ki; "Babalarımızı ona (onlara) ibadet ediyor bulduk. (İbrahim) dedi ki: "Yemin ederim ki, sizin de, atalarınızın da, sapık bir düşüncede olduğu apaçık ortada! Allah'a yemin ederim ki, arkanızı dönüp gittikten sonra, sizin putlarınızın çaresini bakacağım." (ENBİYÂ - 52-53-54-57)

Bu sefer ki karşılaşma da, hızlı ve ciddi bir şekilde güçlü tartışmalara sebep olmuş ve olanları men etme işi, o zamanın en tahrip edici silahı olan baltaya düşmüş.

(فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلاَّ كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ) (انبیاء ٥٨)

Derken (İbrahim) belki kendisine başvururlar diye içlerinden bir büyüğünü bırakarak onları (putları) paramparça etti. (ENBİYÂ - 58)

Allah'a inanan tek kişiyi, sapık din adamları ve onların peşinden giden bir ümmetin arasına getirdi ve o hiçbir zaman onlara teslim olmamış ve idareci bir siyasi tavır sergilemeden, şiddetle savaşarak dimdik durmuştu. Ve Hz İbrahim(a.s)'a sordular:

(قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْمَانِ يَا إِبْرَاهِيمُ) (٦٢ انبياء)

(İbrahim gelince) "İlâhlarımıza, sen mi yaptın bunu ey İbrahim?" (ENBİYÂ – 62)

Ama İbrahim (a.s), maskara edercesine gülerek cevap verdi:

(قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ) (٦٣ انبياء)

Dedi ki: "Hayır! Bunu şu büyükleri yapmıştır. Konuşabiliyorlarsa, onlara sorun bakalım!" (ENBİYÂ – 63)

Onlardan sordu:

Ey yürekleri körleşmiş insanlar, ilahi fitratları kirlenmiş insanlar, fitratı Allah sizi yaratığında sizinle beraber yarattı, o putlardan sorun, ey ilahi renklerin dışında renk almış insanlar, putlardan sorun, ey ilim ve derslerinde safsata ve şeytani didişmelerle kendine örtmüş insanlar, ey bunların dinin sembolü olduğunu söyleyen insanlar, o putlardan sorun, ey zarar görenler!

Ama hiçbir cevapları yoktu, bunun dışında:

(لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ) (٦٥ انبياء)

Sen bilirsin ki, bunlar konuşamazlar (ENBİYÂ – 65)

Ve büyük peygamberimiz, çaresiz olan bu insanların cevaplarına karşı buyurdu ki: (ENBİYÂ – 65)

(قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ) (٦٦ انبياء)

(أَفْ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (٦٧ انبياء)

İbrahim, şöyle dedi: "Öyle ise siz, (hâlâ) Allah'ı bırakıp da, size hiçbir fayda, hiçbir zarar vermeyecek şeylere mi tapacaksınız?" (ENBİYÂ – 66)

"Yazıklar olsun, size de; Allah'ı bırakıp tapmadığınıza da! Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?" (ENBİYÂ – 67)

(قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ • أُنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ • فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ) (٧٥-٧٦-٧٧ شعرا)

İbrahim, şöyle dedi: “Sizin ve geçmiş atalarımızın taptığı şeyleri gördünüz mü?” (ŞUARÂ) – (75-76)

“Şüphesiz onlar benim düşmanımdır. Ancak âlemlerin Rabbi olan Allah, dostumdur.” (ŞUARÂ – 77)

Nihayetinde yüreklerindeki alevlenen alev dışında onların Hz İbrahim'e karşı hiçbir cevapları kalmamıştı

(قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ) (٦٨ انبياء)

“Eğer yapabilirseniz, onu (İbrahim A.S'ı) yakın! Ve ilâhlarınıza yardım edin.” dediler. (ENBİYÂ – 68)

(قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ • وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ وَبَجَيْنَاهُ • وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا....) (٧٣-٧٠-٦٩-انبياء)

“Ey ateş! İbrahim (A.S) 'a (karşı) soğuk ve selâmet (zararsız) ol. Dedik. (ENBİYÂ – 69)

Ve ona tuzak kurmak istediler. Fakat biz, onları daha çok hüsrana düşürdük. (ENBİYÂ – 70)

Biz, onu ve Lût'u kurtararak, içinde cümle âleme bereketler verdiğimiz ülkeye ulaştırdık. (ENBİYÂ – 71)

Onları bizim emrimizle doğru yolu gösteren önderler yaptık (ENBİYÂ – 73)

2-Hz İbrahim as'ın davetinde hiçbir şekilde sabır ve ılımlılık ve haddinden fazla konuşmak görünmüyordu, zira davranışı seri ve olaylar da arka arkaya meydana gelmekteydi.

3-Hz. İbrahim a.s hedefini belirledi ve batılın vücudunu ikiye bölecek darbeyi vurdu. Ve batılın elinde tuttuğu, ne herhangi bir materyalistik konuyu, ne de dini veya dünyevi lideri hesaba katmayarak ve hiçbir şekilde tereddüt etmeyerek, batılın; hızlı ve sert bir şekilde önünü kesti. Eğer bir kul, Allah'ın dışında hiçbir gücün olmadığına kesin bir şekilde inanırsa, milyonlarca kişi karşısında onların taşıdıkları silahları ve güçlerini düşünmeden, karşı koymaya hazır olabilecektir. Zira onun gücü, Tek ve Emsalsiz ve Herşeyin hakkından gelen, Herşeye Kadir olan Yüce Allah'tan gelen güç olacaktır.

Özet:

Hız İbrahim as ile ilgili insanın dikkatini çeken konunun en önemli kısmı, çağrısının sert ve apaçık olması, hızlı yol almasıydı ki, bu karşılaşmalarda gizli ve sırlı bir ön zemin hazırlayıcı bir daveti vardı. Ve bunun neticesi, Hz Lut as'ın Hz İbrahim as'a olan inancını doğurmuştu.

Hız İBRAHİM ve Nuh (a.s) 'in Aydınlatıcı Daveti

Kuran'ı Kerim, Hz Nuh ve Hz İbrahim (a.s) 'in davetini ispatlamak için yaptıkları mucizeler ile ilgili bir söz söylememiştir. Zira mucize, enbiyayı sadece teyid eder, ispatlamaz. Allah'ın Peygamberleri (a.s) 'nin daveti, insanların ilahi fitratlarına dönmek için yapılmıştır. Allah, insanları ona göre yaratmıştır ve bu davetin delile ihtiyacı yoktur. Çünkü Allah, insanları bu yol doğrultusunda yaratmıştır ve bildiğimiz bu Hakk; Allah'a tapmak, tespih etmek, takdis etmek ve iyi ahlaka sahip olmaktır ki; insanın fitratı bunları sever. Allah'ın renginden hangi renk daha iyidir ki; kelebekler ışığa doğru uçarlar, eğer onun görme yeteneğini alırsak karanlık yerlere sığınacaklardır. Ve insan da aynı onlar gibidir. Peygamberler ve enbiyalar, ilahi kanıtı insanlara getirerek, onların gözlerindeki örtüyü çekmiş ve onları geleceklerini seçmek için yalnız bırakmışlardır. Onlar, gözlerini açıp ya nura doğru gidecekler ya da, gözlerini kapatıp gözlerinin içindeki karanlığa doğru gideceklerdir.

(جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا) (٧ نوح)

Gerçekten de, (imana gelmeleri ve böylece) günahlarını bağışlaman için, onları ne zaman davet ettiysem, parmaklarıyla kulaklarını tıkadılar, (beni görmemek için) elbiselerine büründüler, ayak dirediler, kibirlendikçe kibirlendiler. NÛH - 7

Peygamberlerin hakkaniyetini doğrulayan en önemli nitelikleri, onların ahlakı ve mübarek davranışlarıdır.

Vazonun dışından içini teşhis edebilirsiniz (Arapça bir atasözüdür. Bizde, içi dışı bir anlamındadır) ve peygamberler böylesine yüksek ahlak ve gerektiğinde büyük mucizelerle daim oldular. Ancak batıl ehli olanlar, onlara karşı şeytani safsatalarıyla ayaklandılar. Özellikle, yolunu şaşırılmış ulemalar ve kavimleri, kendi boyaları ile boyadılar. Bu renk, Allah'ı Teâlâ'nın, ayet ve

Alametlerinin karşısında durdukları renktir. Bu şekilde kendi istediklerini yaptırtmak ve itaat ettirmek için, onlara uygun zemini hazırladılar. Bundan dolayı da, peygamberlerin dindarlığını ve mucizelerini, sihir ya da büyü; ve hükümlerini de, şiir saydılar.

Hz Musa(a.s) 'ın Aydınlatıcı Daveti

(وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ) (قصص: ١٤)

Musa olgunluk çağına ulaşıp gelişimini tamamlayınca, biz ona ilim ve hikmet verdik. Biz iyilik edenleri böyle mükâfatlandırırız. (Kasas:14)

Ve şimdi Hz Musa (a.s)'ı, hikmet ve ilim sahibi olarak Firavun'un başkentinde bulmaktayız. Bu şehir öyle bir şehir ki; fesat, katliam, tecavüz, mazlumun istismarı, tüm bunlar, rejimin gücü için işlemekteydi. Musa (a.s), amacına ulaşmak için, iki kişiye sürekli yanaşmaktaydı ve onlardan biri, beni İsrail müminlerinden, diğeri ise Firavun rejiminin kıdemli askerlerindendi. Ve o, İsrail müminini ezip, kendi çıkarları için kullanmaya çalışıyordu. Ancak, bu mümin, bunu her defasında reddetmiş ve bu ihtilaf, İsrail müminlerinin çoğunu rahatsız etmişti. Ve bu şekilde Musa (a.s), o askeri, şeytanca amelleri yüzünden öldürüp, lanetlenmiş olan Firavun'un sapkınlığına karşı da, maddiyatın eşit olmadığı bir savaş durumuna geçmişti. Ve Musa (a.s), bu şehirden korku içinde ayrıldı ve Allah'u Teâlâ'ya, onu bu zalim kavimden kurtarsın diye dua etti. Elbette bu korku ölüm korkusu değildi. Ölüm, Musa (a.s) gibi bir peygamber için karanlık zindandan kurtulmak gibidir. Ancak, Hz Musa (a.s)'ın gayesi, La ilaha ille Allah'ın alemdarı ve bayraktarı olmaktı. Ama Hz İbrahim gibi baltası yoktu ve karşıdaki put da, bir heykel değil, zalim bir kavimdi ve onlardan birini telef ederek, başka bir kafiri de öldürmeye çalışmıştı. Ve bu adım, hedefine yaklaşacak başka bir adımı olacaktı. Ama Hz Musa (a.s), o şehirden 10 sene uzak kalarak, Hz Şuayb (a.s) gibi bir peygamberin yanında yaşadı ve sonra Mısır'a döndü ve bu kez Mısır'ın zalim padişahı Firavun için bir mesaj taşımaktaydı.

(لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)

Allah'tan başka kuvvet yoktur.

Göklerin ve yeryüzünün muazzam ilahı, Allah ona dedi ki:

Ey Musa, sağ elinde tuttuğun nedir? (Taha 17)

Halbuki, Allah'u Teâlâ, Musa (a.s)'ın elinde ne olduğunu iyi biliyordu. Materyalist fikir sahibi olan insanlar, hiçbir silaha dönüşmeyen normal bir baston görürlerdi ve Firavun'unun gücüne karşı bir üstün güç olduğunu kimse bilemezdi. Ve görkemli Rabbimiz, yeryüzü ve semaları yarattığı O gücü ile, o bastonu ejderhaya çevirdi ve Musa (a.s) 'ın elini başka bir mucizeyle aydınlatmış oldu. Bu mucizeler büyüktü büyük olmasına rağmen fakat Musa (a.s) 'ın silahı mucizeler değildi çünkü onun yenilmez silahı; "Allah'tan başka kuvvet yoktur" cümlesiydi ve Allah'ın sonsuz gücünü temsil eden bu mucizeler, Musa (a.s) için şaşırtıcı bir konu değildi. Musa (a.s), Firavun'un yanına gittiğinde, bu mana ve anlamları kalbinde taşıyarak gitti ve gene Allah'tan başka kuvvet yoktur kavramı ile Firavun'un bütün şan ve askeri makamını Musa (a.s) 'ın gözünde, bir sineğin gücü kadar yaptı ve onların gücüne teveccüh bile etmedi.

Musa (a.s), Harun (a.s) ile birlikte, Firavun'un meclisinde şöyle feryat ettiler:

(فَاتِيَاهُ فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَى (طه ٤٧)

"Sana Rabbinin katından bir mucize getirdik. Selâm, doğru yola uyanlara olsun." (TÂHÂ- 47)

(إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ (طه ٤٨)

Şüphesiz bize, azabın yalanlayan ve yüz çevirenlere olacağı vahyolundu." (TÂHÂ- 48)

Ancak o zalim sordu: Sizin Tanrınız kimdir ki? Ve geçmiş nesillere ne olacak? Ve sonra Firavun yüzünü çevirdi.

(قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَكَ مِنَّا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ (طه ٥٧)

Sen bizi, sihrin ile yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin ya Musa? dedi. (TÂHÂ- 57)

(فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى (طه ٥٨)

Öyleyse biz de sana mutlaka onun gibi bir sihir getireceğiz. Şimdi (sen), seninle bizim aramızda bir zaman (buluşma zamanı) (ve) bizim ve senin, ihtilâf etmeyeceğimiz uygun bir yer tayin et (seç). (TÂHÂ) – 58-57

Ve sonra Firavun, bütün askerleri ile beraber, ilahi azaba uğradılar ve kendi günahlarının denizinde, bizim zamanımızın da Firavunları ve askerlerine ibret olması için boğuldular. Ama geçmişteki günahlara ibretli bir şekilde bakan var mı?

Hz Musa (a.s) 'ın daveti hususunda en dikkat edici hususlar şunlardan ibarettir:

1-Musa (a.s) Firavun'un en önde gelen zorbalarından birisini öldürerek davasını başlatır ve bu işe çok sert bir şekilde başlar. Halbuki tevhid yolundaki davet gidişatında öldürmek, genelde en son seçimdir. Peki o zaman neden Hz Musa, ilk adımında kâfirleri öldürmüştür?

Ve bunun sebepleri şunlardır:

A- Musa a.s, insanları öldüren ve evlerini yağmalayıp esirleri köle yapan birisinin önünde durdu ve Musa (a.s) 'ın o kişiyi öldürmesi, Firavun ve askerleri için, beklenmedik bir darbe oldu ve onların tacizlerine de büyük bir engel oluşturdu.

B- Bu hareket, beni İsrail kabilesini ayaklandırmak için tetikleyen, en tesirli ve teşvik edici hareket oldu.

C- Hz Musa (a.s) 'ın bu adımı, onu insanlar arasında Firavun'un zulmüne karşı ayaklanan kişi olarak tanıttı. Firavun'u çökertip, böylelikle, onları koruyacak liderin, kendisi olduğunu göstermiş oldu.

D- Bu olay, Firavun'un üvey oğlu olarak, onun sarayında yaşamış olan Hz. Musa a.s'ın, Firavun'a (Allah'ın laneti üzerine olsun) yeminli olduğu ile ilgili suçlama ve ithamların, ortadan kalkmasında önemli bir rol oynamıştır.

2- Hz Musa (a.s), Mısır'a döndüğünde, Hakk'a yönelik davetine, farklı bir şekil vererek, nazik ve yumuşak bir tutumla daveti devam ettirdi. Bunun sebebi ise, Firavun ve çevresindeki askerler, belki Allah'tan korkar ve geçmişteki vezir ve azizleri olan Hz Yakup (a.s) ve Hz Yusuf (a.s) 'ın dinine dönerler diyeydi. O zamana kadar halen Hz Musa (a.s); Hz Yakup (a.s), Hz İshak (a.s) ve Hz İbrahim (a.s) 'ın getirdiği dinden başka bir dini insanlara tanıtmamıştı. Elbette, İsrail oğullarının şeytani heveslerinin peşinden giden din âlimleri, bu dini de bozmuşlardı.

3- Firavun ve müttetikçilerinin, Karun ümmeti gibi yola gelme ihtimali bulunduğundan, Hz Musa (a.s) 'a birçok ilahi azap ve ilahi ayetler eşlik etmekteydi. Örneğin, kan rengine dönen sular ve yeryüzünün kurbağa ile dolması, meydana gelen azaplardan ve Allah bu azapları onlardan uzaklaştırın diye Musa (a.s) 'a isteklerde bulunurlardı. Ancak sonrasında, az bir sayı imana geldi ve Hz Musa(a.s) 'ın beraberinde kalmayı başardı.

4-Nihayetinde Musa (a.s) davetinden sonra, ona refakat eden az bir mümin ile Mısır'dan göç etti. Zira Firavun ve rejimi, her an duruma hâkim olup, iman edenlere işkence edip, öldürebilirdi. Tutuklanma korkusunu barındıran, imanı zayıf olan bazı müminler, bu korkuyu dile getirdiklerinde, Hz Musa (a.s) onları ikaz ederek, bizim hicretimiz, eşi olmayan Allah'a doğrudur diyerek, hatırlatma yaptı ve dedi ki; Allah benimledir ve beni korur ve hidayet edecektir. Ondan sonra İsrail kabilesinden imana gelenler, Hz Musa (a.s) sayesinde kurtulmuş oldular. Bildiğiniz gibi, binlerce kişi, bir kişiye olan ilahi lütuf yüzünden kurtulmuş ve ilahi affa uğramıştır ve bunun örnek ve benzerleri çoktur. Ve bu şekilde de, Firavun ve askerleri boğulmuş ve Allah'ın ilahi azabına uğramışlardır.

Hz İsa(a.s)'ın Aydınlatıcı Daveti

Hz İsa (a.s) 'ın daveti, Allah'u Teâlâ'ya yönelik davetler arasında en karmaşık ve en zor davet olmuştur. Zira sağlıklı bir topluluğun, şirke sebebiyet veren abartılmış inançlardan uzak durması gerekir. Ve bu sebepten, Hz İsa (a.s), İsrail kaviminin hahamlarına karşı zorlu bir mücadele vermiştir. Çünkü hahamlar, din konusunda bilgin olduklarından dolayı, halkı kelime manalarında, zekice oynayarak kandırmaktaydı.

Hz İsa a.s'ın davetinin özellikleri şunlardan ibarettir:

1-Dünyada riyazet (Dünya Heveslerinden El Çekmek):

Bu riyazetin en görünen sembollerinden biri, İsa a.s ve onun 12 kişilik elçileriydi. Ve Hz İsa, bu riyazet ile halka açıklık getirmek için uğraştı. İsrail din alimleri arasında, servet ve zenginlik bir hastalık haline gelmiş ve bu riyazet, onların tek dermanı olacaktı. Âlimler, kâfir Romalı'ların egemenliğinin altında yaşamaya alışmış ve vücutlarını büyütüp ahırda beklenen hayvanlar gibi, yaşadıkları yere ve yedikleri şeylere önem vermeden

Öylesine yaşamaktaydılar. Bu şekilde, İsa (a.s) ve Elçileri, sadece İsrail ve Yahudi kavmine değil, belki bütün dünyaya, samimi bir Allah dostu ve âliminin, dünyadan nasıl yüz çevireceğini ve ahiretini düşünmesi gerektiğini gösterdi.

Özelikle müşriklerin egemenliği, onları yoketmiş ve fakara için karınlarını dolduracak, en az itibar seviyesinde alabilecekleri ekmek kalmamıştı. Ayriyeten, bu ahlaki yozlaşma ve sosyal karanlığın içinde boğulmadan sonra, onlara yol gösterecek sağlıklı bir görüş ve aydınlatıcı bir fikir kalmamıştı. Bu yüzden, Hz İsa (a.s) ve onun elçilerinin riyazet görüşü, İsrail Âlimlerinin yaptıkları yanlışları, halkın önünde ifşa etti ve onlara, doğru yol ve doğru hayat tarzını gösterdi. Zira bu hayat tarzı, insanların ona tabi olabilmesi ve onu lider seçebilmesi için, Allah yolunda yol alan, bütün ilahi liderlerin, riyazete bağlı kalma zorunluluğuna yakışan bir tarzıdır. Alimler bunun karşılığında, zalimlerin egemenliğine boyun eğmemeli ve halkı da, sadece eşsiz olan Allah'a davet etmeliydi.

2-Muazzam Allahın içtenlik ve samimi ifadesi:

İsrail kabilesi, Hz İsa döneminde putperest değildi ancak, Roma İmparatoru'na vergi ödeniyordu ve kendi hahamlarını düşünmeden, kör gözle itaat edip, ilahi dinin kurallarını bir kenara koymuşlardı. Ve ulemanın değişime uğrattığı, yeni bir din uyguluyorlardı.

(اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ) - (توبه ۳۱)

(Yahudiler) Allah'ı bırakıp, hahamlarını; (Hıristiyanlar ise) rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rab edindiler. Oysa bunlar da ancak, bir olan Allah'a ibadet etmekle Emr olunmuşlardır. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır. (TEVBE - 31)

Ve bu ameller, eşi olmayan Allah'a, şirkin bir diğer şeklidir. Onlar cihadı terk etmekten ziyade, Roma kâfir rejimine ve askerlerine, ilahi ve mukaddes olan mekânda kalma iznini verdiler. Üstelik onlara vergi ödeyerek, zalim olan Roma Padişahı'na, daha güçlü olabilmesi için de yardım ettiler. Her ne kadar, iddiaları tevhid olsa da, bu yaptıkları yüzünden Allah'a kulluk yerine, zalim ve kâfir hüküm sürenlere kulluk ettiler. Ayriyeten, peygamber ve Allah'ın Elçileri'nin getirdikleri şariat kanunlarına karşı çıkarak, kendi hahamlarının

Ve din âlimlerinin peşinden gidip, onlara biat ettiler. Bu yaptıkları, Allah huzurunda haham ve din âlimlerine tapmanın, bir diğer şekli oldu. Zira bu hahamlar, Allah'ın kuralına karşı yorumlar ve kararlar almış ve herkesin de, bu kararlara uymalarını istemişti. Bilgisi az ve saf olan insanlara, Allah'a itaat etmek için, onlara itaat etmeleri gerektiğini söylemişlerdi. Hâlbuki insanlar, şeytana itaat ediyorlardı ve bu sebepten ötürü, Hz İsa(a.s), halka bu konularda eğitim vererek, ilahi hakikatleri açıklayıp, onları ibadetlerinde samimi olmaya davet etti. Müşriklerin ekonomi ve askeri reklam ve emirlerine, karşı gelmelerini istedi. Aynı zamanda, İsrail hahamlarını devirip, ayaklanmaya davet etti. Zira hahamlar ve İsrail din mensupları, kendilerini Allah'a eşit görerek, halkı kendilerine itaat etmelerini farz kılmış ve onları yanlış yola saptırmışlardı. Allah'ın mülkünde, değişik Tanrılar yaratarak, girdikleri bu yolda herkesi de götürmüş ve itaat etmelerini sağlamışlardı.

3-Adalet ve Rahmet

Rahmet ve adalet olmadan hayat, karanlığa sürüklenir ve yağmalama, zulüm, şiddet ve acıları beraberinde getirir. Müşriklerin rahmeti ve adaleti yoktur. Nemrut, Firavun, Roma Kralı (Kayseri) ve diğer padişahların hepsi, rejimlerini korumak için, her türlü zulüm ve şiddeti uyguluyorlardı. Çünkü bu şekilde, şeytani liderliklerini koruyabiliyorlardı ve bu sebepten dolayı da, kendilerine yardım ve yataklık edenleri de, cehennem yoluna sürüklüyorlardı.

Böyle bir insandan kim rahmet ve adalet bekleyebilir ki? Bunu istemek, kötü kokulan bataklıktan, iyi kokular almaya çalışmak gibidir. Bu sebeple, Allah'ın peygamberleri ve elçilerinin silahı, rahmet ve adalet olmuştur. İsa (a.s) da, aynı yöntemle insanları adalet ve rahmete davet etmiş ve onlara hahamların topluluğundan uzaklaşmalarını söylemiştir. Bu topluluk, öyle bir topluluktu ki; hahamlar ve din âlimleri, aldıkları sadakalar sayesinde, konforlu bir hayat sürüyor ve kendi istekleri doğrultusunda yıpranmış beyinleriyle, yeni kanunlar çıkartıyorlardı. Halk da, onların egemenliğinde, rahmetin hiçbir yüzünü göremeden yaşıyordu. Ancak, Hz İsa (a.s) 'ın bahsettiği rahmet, vergi toplayanları da içermekteydi ve Hz İsa (a.s), onlara, Roma Kralı Kayserli'ye olan itaatleri yüzünden, ileride bekleyen karanlığı gösterip, onları bu karanlıktan kurtarmaya çalışıyordu.

Hız. Muhammed (s.a.a.s)'in Aydınlatıcı Daveti

Hız. Muhammed (s.a.a.s) 'in daveti, bütün evrene yayıldı. Zira onun davetindeki hususlar dışında, daha önceki bütün peygamberlerin davetlerindeki içerikler de onun davetinde mevcuttu.

Ve hadislerde de geçtiği gibi, Tevrat, İncil ve Zebur'da geçen bütün konular, Kuran'da da geçmiştir:

(شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا

الدِّينَ) (شورى-13)

"Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" diye Nûh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim'e, Mûsâ'ya ve İsâ'ya emrettiğini size de din kıldı.
(ŞÛRÂ – 13)

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz de geldiğinde, ilk olarak, yollarından sapmış Hıristiyan, Yahudi ve Hanefi olan, bu üç din âlimlerinin karşısında durdu. Bu çok açıktır ki; yoldan çıkmış ve görünüşte kendisini Allah'a adanmış gibi gösteren ve kendi hevesleri doğrultusunda yeni inançlar ve yeni kurallar koymuş bir âlim camiasının karşısında durmak, Allah'a inanmayan bir putperestin karşısında durmaktan da daha zordur. Zira din âlimleri, Allah'ın sözlerini kendi menfaatlerine göre tefsir etmiş ve ilahi inançları da, bu şekilde ibraz etmişlerdir. Kendi batıl sözlerini doğrulamak için de, asılsız delliller kullanmışlardır. Zaten fitne yaratanlar, her zaman kendini ispatlamak için gereksinimler gösterir. Peygamber efendimiz saas, bir hadisinde şöyle buyurdu: "Kim fitne yaratırsa, fitnenin son anına kadar gereksinimler gösterecek ama fitne sonra erdiğinde de, bu gereksinimler, onu yaratan sahibini, ateşe verecektir." (Elyakubi cilt 1 sayfa 82)

Benim görüşüme göre, eğer Hız Muhammed (s.a.a.s) halkı İslam'a davet etmek için ayaklanmasaydı, onun dışında hiç kimse bu görevin yükünü taşıyamayacaktı. Babam ve anama yemin ederim ki, o öyle baskılara maruz kalmıştır ki; hiç bir kul tahammül edemezdi. O insanları Allah'a davet etmek için görevlendirilmişti ve halka hâkim olmuş, yolunu şaşırılmış olan zalim din âlimleriyle de mücadele etmiştir. Ve bu mücadelenin malzemeleri çok muhtelif ve farklıydı. Bazen parlak ilmiyle, bazen eşsiz olan Allah

Tevekkülünden aldığı güç sayesinde ki; kendisi ve Hz Ali a.s dışında bunu kimse sabırla kaldıramazdı. Kendisinin arz ettiği şekilde, ben şehrin ilmiyim Ve Ali onun kapısıdır. Ve örnek verecek olursak, o Taif'te bile kendisine atılan taşlar yüzünden, mübarek bedenini yaralanmış ve acılar içinde ayakta durup Allah'a dua ederek şöyle cümleler ve kelimeler sarf etmiştir ki halen herhangi bir mümin duyduğunda kalbi titrer ve gözyaşları akmaya başlar: "Ey ulu Rabbim, vücudun zaafı, rızık azlığı ve insanların kötü davranışlarını sana şikâyet ediyorum. Ey fakirlerin Rabbi, beni kimlere bırakıyorsun, hâlbuki sen benim yaratanımsın. Beni bana musallat olmuş düşmana mı bırakıyorsun yoksa beni Bana saldıran bir yabancıya mı bırakıyorsun? Ama eğer sen bunlardan dolayı kızgın değilsen bunların hiçbiri benim için önemli olmayacaktır..."

Bu durum, çocukları tarafından Hz Muhammed (s.a.v) 'e taş atan insanlar için hiçbir önem teşkil etmiyordu. Zira efendimizin vücudundan kanlar akmaya başlamış ve Allah yolunda vücudunda bir sürü yara oluşmuştu. Ancak onu reddetmek onun için önemli değildi fakat imana gelmediklerini gördüğü zaman üzüliyordu. Zira yollarının sonunda, cehennemi görüyordu.

Hz Muhammed (s.a.a.s) bu şekilde ayaklandı. Bazen hikmet ve yumuşak sözleriyle, bazen de bütün gücüyle münafık ve kâfirlerin karşısında şiddetli bir şekilde durup, onlarla savaşırdı. Yirmi üç sene bu şekilde geçti ve geçen bu yıllar arasında, iyi, rahat bir gün geçirmeyerek, sürekli olarak vaazlar ve tartışmalar ve savaş ve Allah'a yönelik davetle geçti. Mübarek ömrünün son günlerinde bile, sırtını Hz Ali (a.s) ve Hz Abbas (a.s)'a vererek, İsame ibni Zeydi'nin eşliğinde, savaşa gitmeleri için insanları davet ediyordu. Allah'a itaat için yapılan bu çabalar, bu ayet gelene kadar devam etti:

(طه • مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى) (طه-١)

Kuran'ı sana meşakkat (güçlük) olsun diye indirmedik. (TÂHÂ1-2)

Ve kendisi bu dünyada yaşadığı son ana kadar mertliği ve cömertliğiyle bilindi ve bir konuşmasında şöyle buyurdu:

"Canımın elinde olduğu Allah'a yemin ederim ki; eğer elimde Tahame'deki bitki sayısına kadar nimet ve mal olsa idi, hepsini sizin aranızda bölerdim. Ve beni asla korkak, yalancı ve cimri bulamayacaksınız."

Ve her zaman ele geçirilen, birçok ganimetten, ihtiyacı kadar en az payı almış ve kendisinin yaşadığı bu zor hayat sebeplerinden, Ayşe ve Hafze

Sürekli şikâyetçi olmuş ve bu yüzünden ganimetle ilgili ayetler inmiştir. Keşke bugün Hz Muhammed (s.a.v) 'in, ahlak ve davranışının, yüzde onunu yerine getiren Müslümanlarımız olsaydı ve eğer olsaydı bugün İslam bütün dinlere galip gelmişti.

Söylediğimiz gibi Hz Muhammed (s.a.v) 'in daveti daha önceki peygamberlerin mevzuatlarını içermekteydi, davet yumuşak dille başladı sonra Allah'ın düşmanlarına güçlü saldırılarla, şiddetli bir şekil aldı ve putları kırıp Allah'ın vaat ettiği azapları onlara hatırlatarak devam etti.

Resul Ekrem (s.a.a.s) müminlerle konuşmasında samimiyetini bozmadan, hassas ve yumuşak bir şekilde sohbet ederdi. Ancak kâfirlerle çok sert ve taviz vermeden konuşurdu. Bu orandaki ilahi hakkın çelişkili görünüşleriyle, Hz Muhammed (s.a.a.s) 'in ruhu dışında, başka hiç kimse bu yükü sırtında taşıyamazdı. İnsanlara göstermek için, cenneti bir eliyle, cehennemi de diğer eliyle kaldıran, müminleri cennetle müjdeleyen ve kâfilere cehennemden korkutan bir ruhtu.

(وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا) (سراء ١٠٥)

Ve biz Kuran'ı hak ve gerçek olarak indirdik. O da hak ve gerçek hükümlerle indi ve seni de ancak müjdecisi ve korkutucu olarak gönderdik (İSRÂ - 1)

Ve Allah'ı Teâlâ buyurdu:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا • قَيِّمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا (كهف ٢-١)

Hamdolsun Allah'a ki, kulu (Muhammed'e), Kitabı indirdi ve ona hiçbir eğrilik koymadı. O'nu dosdoğru (bir Kitap) olarak indirdi ki, katından gelecek şiddetli azaba karşı (insanları) uyarmak ve yararlı işler yapan müminlere, kendileri için güzel mükâfat bulunduğunu müjdelemek için(KEHF 1-2)

Hz Muhammed (s.a.a.s)'in en önemli özelliği, onun sonuncu peygamber olmasıdır. Bu şu anlama gelir ki, insanlara ilahi tebliğ ve çağrı bitmiştir. Ve diğer peygamberlerin vaat ettikleri müjdelere, azaplar ya da bayramların yaklaştığını da ifade etmektedir. Ve vaat edilen tüm ilahi vaatleri icra edip uygulayacak olan ise, Hz Muhammed (s.a.a.s)'in oğlu, Hz Mehdi (a.s)'dir.

Sonuç olarak, bu ilahi vaat yaklaşmıştır ve bu vaat gönderilmiş olan tüm peygamber ve elçilere verilmiş vaattir. Ve bu vaat ile, İblis'e (Allah'ın laneti üzerine olsun) de, bu zamana kadar mühlet verilmiş ve fakat artık onun sonu yaklaşmıştır.

Allah'u Teâlâ şöyle buyurur:

(أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ) (نحل-١)

Allah'ın emri (azabı) gelecektir; sakın onu talep ederken acele etmeyin! Allah'a, O'nu ortak ettiklerinizden pek münezzeh ve temizdir. (NAHL – 1)

Ve aynı şekilde buyurdu:

(اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ) (انبیاء-١)

İnsanlar için hesap vakti yaklaştı. Ve onlar, halen gaflet içinde itiraz etmektedirler (ENBİYÂ – 1)

Ve Allah'u Teâlâ buyurdu:

(اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ • وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ) (قمر-٢١)

Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı. Ve onlar, bir mucize görseler, yüz çevirirler. Ve bu "Sürekli bir sihirdir." derler. (KAMER – 2)

Son olarak diyeceğim şu ki, Peygamberlerin yapmış oldukları bu çağrılar zengin bir içeriğe sahiptir ve her kim Hz Mehdi (a.s)'ın düşmanı değil ama destekçisi olmak istiyorsa, bunlardan yararlanmalıdır. Peygamberlerin yapmış olduğu bu çağrılar, müminleri doğruya sevk eder. Ve her kim Hz Mehdi (a.s)'ı desteklemek istiyorsa, kesinlikle savaşmalıdır. Tabi ki, bu kişi öncelikli olarak denemelerden, zorluklardan, cihat etmekten, savaşmaktan ve öldürmekten dolayı acı çekecektir ve hatta bazı acılar bedenini geçip ruhuna işleyecektir, tıpkı alaylar, küfürler, küçük düşürmeler ve yalnız kalmak gibi. Aslında, acı olacaktır hatta çok ama çok acı olacaktır.

(حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ) (بقره-٢١٤)

Peygamber ve onunla beraber müminler, "Allah'ın zafer ve yardımı ne zaman olacak?" diyecek kadar darlığa ve zorluğa uğramışlar ve sarsılmışlardır. İyi bilin ki, Allah'ın yardım ve zaferi pek yakındır." (BAKARA - 214)

FIHRİST

Hz NUH (A.S) 'ın(عليه السلام) Aydınlatıcı Daveti -----	2
Hz NUH(a.s) (عليه السلام) 'ün ümmeti için Aydınlatıcı kanıtlar-----	5
Hz İBRAHİM(عليه السلام) (a.s) 'ın aydınlatıcı Daveti-----	7
Hz İBRAHİM ve Nuh (عليه السلام) (a.s) 'ın Aydınlatıcı Daveti-----	10
Hz Musa(عليه السلام) (a.s) 'ın Aydınlatıcı Daveti-----	11
Hz İSA(عليه السلام) (a.s) 'ın Aydınlatıcı Daveti-----	14
Hz MUHAMMED(صلى الله عليه محمد و آله وسلم) (s.a.v)'in Aydınlatıcı Daveti-----	17

Bu kitabın orijinali Arapça olduğundan cümlelerde olabilecek hatalar tercümanın hatasıdır.

Hz Mehdi'nin Resmi sitesi: www.almahdyoon.org

Hz Mehdi'nin Resmi Paltalk Odası: >>Europe>>Turkey>>İmam Mehdi (a.s)'in Ensarı